

1909.—Bestimmung von Selbstinduktionkoeffizienten mittels Defferentialelektrometer (Physikal. Zeit.) 1907.—Eine Methode zur Messung der Widerstände von Elektrolyten mittels Differentialtelephons (Phys. Zeit.) 1908.—Indicateur de terre avec téléphone applicable aux circuits à courants continus (Rev. Eléctr.) 1907.—Μέτρησις τῶν ἀντιστάσεων καὶ τῆς ἡλεκτροχωρητικότητος (Ἐπετ. Πανεπ.) 1908.—Νέα μέθοδος πρὸς εὐρεσιν τῶν συντελεστῶν μαγνητίσεως ὑγρῶν (αὐτ. καὶ Ann. Phys). 1916.—Στροβοσκοπικὴ συσκευὴ πρὸς ἔρευναν τῶν φωτεινῶν μετεκαισμάτων (Ἐπετ. Πανεπ.) 1916.—Neue Methode zur Messung der Magnetisierungskoeffizienten der Flüssigkeiten (Ann. Phys.) B.—Influence de la température sur le phénomène de polarisation dans la soupape électrolytique (Jour. Phys.) t. VIII. Determination du coeff. de susceptibilité magnétique des sels en solution dans l'eau au moyen d'un compt-gouttes (συνεργ. Ἀναστασιάδου) Bull. Acad. Sc. Bohème 1927.—Ὁ ἐν Ν. Φαλήρω κεντρικὸς ἡλεκτρικὸς σταθμὸς, καὶ ἡ μεταβίβασις τῆς ἡλεκτρ. ἐνεργείας εἰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ, 1902.—Ἐλεγχος τῆς ἐπὶ ὑψηλ. διατριβ. τοῦ κ. Κυριακίδου : Μαγνητ. δυναμ. γραμμαί, 1902.—Οἱ μετρηταὶ τῆς ἡλεκτρικῆς ἐνεργείας καὶ τὰ σφάλματα αὐτῶν (Ἀρχιμήδης), 1903.—William Thomson. 1908.—Ἡ ἔδρα τῆς Μαθηματικῆς Φυσικῆς, 1904.—Πανηγυρ. λόγος ἰωβιλ. Τιμ. Ἀργυροπούλου 1909.—Ἐλεγχος τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς ἡλεκτρικῆς ἐλξεως, 1910.—Ἡ Φυσικὴ εἰς τοὺς Φυσικοὺς 1912.—Ἡ Ἀνέγερσις τοῦ Πανεπιστημιακοῦ Κέντρου, 1924.—Μελέτη περὶ τῶν νέων ἐργαστηρίων Φυσικῆς τοῦ Πανεπιστημίου, 1928.—Τὸ οἰκοδομικὸν πρόβλημα τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἡ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως δοθεῖσα λύσις αὐτοῦ, 1931.—Τὸ Ἐθνικὸν Γραφεῖον μέτρων καὶ σταθμῶν, 1930.—Τὸ ἐν Πράγα Γ' διεθνὲς γεωδαιτικὸν καὶ γεωφυσικὸν συνέδριον, 1927.—Μελέτη περὶ τῆς αὐξήσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ Ἀθηνῶν (Τεχν. Ἐπιθ. ΤΙΤ.) 1931.—Μελέτη περὶ τοῦ καταλλήλου μήκους κύματος διὰ τὸν ραδιοφωνικὸν σταθμὸν (αὐτ.) 1931.—Τὰ συστήματα ἡλεκτρικῶν μονάδων (βιβλ.) 1900.—Λογισμὸς σφαλμάτων παρατηρήσεως (βιβλ.) 1908.—Ἀσκήσεις ἐκ τῆς Φυσικῆς, 1905.—Ἡλεκτρικαὶ μετρήσεις, 1903.—Ὀπτικὴ, 1922.—Ἐπίτομος Φυσικὴ, 1929.—Ἀσκήσεις Φυσικῆς, Α' τ. 1932, Β' τ. 1934.—Τὸ Ἐργαστήριον Φυσικῆς, Γ' τ. 1934.

Γεώργιος Θ. Ματθαίουπουλος (1873). Ἐκ Πειραιῶς, Μαθητὴς τοῦ γυμνασίου Πειραιῶς. Φοιτητὴς τοῦ Φυσικοῦ Τμήματος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (1888), καὶ σπουδαστὴς ἔπειτα τῆς Χυμείας εἰς τὸ Ὀμοσπονδιακὸν Πολυτεχνεῖον τῆς Ζυρίχης, ἔλαβεν αὐτόθι, τὸ 1895, πτυχίον χυμικοῦ μηχανικοῦ, καὶ τὸ 1896 δίπλωμα διδάκτορος τοῦ Πανεπιστημίου Ζυρίχης (μαθητὴς τοῦ Ramberger, Scholz, καὶ Werner). Διορισθεὶς τὸ 1898 ἐν Ἀθήναις ἀναπληρωματικὸς ἐπιμελητὴς τοῦ ἐργαστηρίου τῆς Γενικῆς χυμείας, καὶ ἐπιμελητὴς ἔπειτα τοῦ Παθολογικοῦ ἀνατομείου τοῦ Πανεπιστημίου, ἐδίδαξε Φυσιολογικὴν Χυμείαν μέχρι τοῦ 1912. Ὑφηγητὴς τῆς Γενικῆς Χυμείας τὸ 1905, ἐξελέγη τὸ 1912 τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Ὀργανικῆς Χυμείας ἐν τῷ Πανεπιστημείῳ, ἰδρυτὴς τοῦ ἐργαστηρίου τῆς Ὀργανικῆς Χυμείας. Πολλάκις μέλος τοῦ Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανεπιστημίου καὶ πρόεδρος αὐτοῦ (1931), μέλος τακτικὸν τοῦ Ἱατροσυνηδρίου (1913) καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβου-

